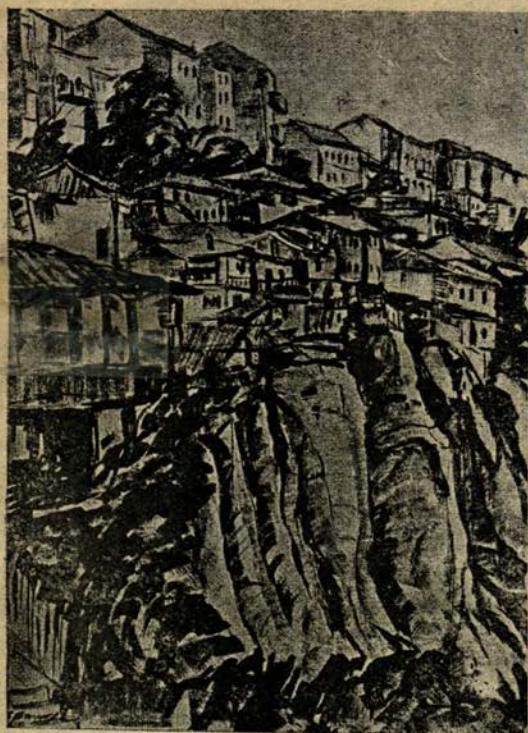




На гроздоберъ

Още слънце не изгръло,
разбуди се цяло село.
И по друма за лозята
заскрибуцах колата
съ нови плетени кошове
салъ за грозде златно ново.

А край тѣхъ пѣкъ млади, стари,
тръгнаха сж по превари —
за къмъ китнитѣ лозини,
наредени въ дружини.

Че въ зрѣлитѣ лозя
косътъ чурулика — вика:
„Богъ дари ни тая есенъ
съ берекетъ добъръ, чудесенъ“.

Скоро тукъ се съберете
и завчасъ го оберете“.

Емилъ Захариевъ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Къщи надъ скалитѣ.

Деца сме ний...

Деца сме ний на желѣзничари
Насъ герои сж бащи
Любовъ, другарство въ назъ цари
Здрави носиме плещи!

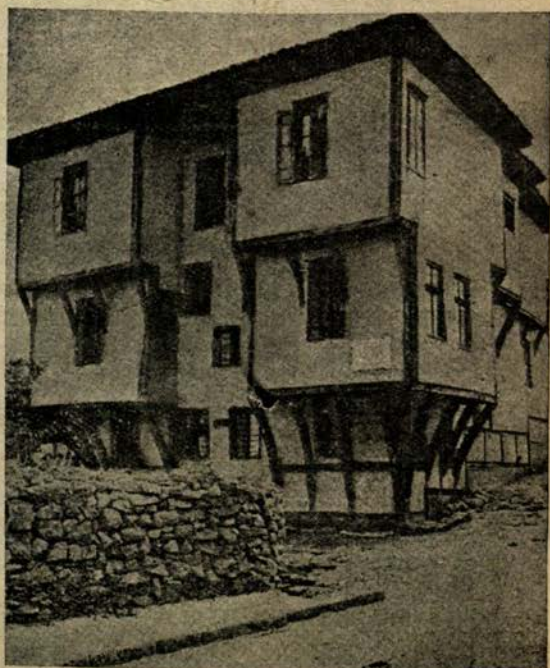
Умраза, злоба ний не знаемъ,
Съ смѣхъ преглъщаме сълзи
Добро на всѣкому желаемъ —
Тѣй сж ни учили бащи!

Въ живота мжки и неволи
Срѣщаме ги ний безспиръ,
Да махнемъ всѣкакви окови
Туй е нашиятъ кумиръ!

На насъ девиза е „свобода!“
И съ трудъ да твориме мечти,
Гордостъ да сме на народа
И на нашитѣ бащи.

Деца сме ний на желѣзничари,
Здрави носиме плещи.
Любовъ, другарство въ назъ цари
Герои сж нашитѣ бащи!

Стоименъ П. Чакъровъ



Къщата на Ламартинъ — ПЛОВДИВЪ